

Zsoldos János tizenhét évesen az átlagos harmadéves gimnáziumi tanulók életét élte az ötvenes évek közepén, annak minden örömével és nehézségével együtt. Eredeti szándékán túl történelmi eseményeket örökített meg a születésnapján elkezdett naplójában. Rádiószereléshez értő fiataalként olyan történések tanúja lett Debrecen utcáin, amelyekre személyesen ma már csak nagyon kevesen emlékeznek, hiszen azóta eltelt 65 hosszú év.

Iskolánk tegnapi, Oratóriumban tartott könyvbemutatóval egybekötött megemlékezésén újra életre kelt a napló, visszaröpítve minket az 1956-os kollégiumi életbe, a forradalom eseményeibe színjátszócsoporthoz diákjaink mélyen megindító előadása által. Dr. Győri János, a Tiszántúli Református Egyházkerület Közgyűjteményeinek igazgatója és Kovács Gergely irodalomtanár bevezető gondolatai, illetve a régi fényképek, hangbejátszások, illetve a diákok által előadott versek és népdalok segítettek átérezni a korabeli történések és a napló jelentőségét.

Mai tanulóink az egykori diákkal együtt elgondolkoztak azon, hogy milyen nagy jelentősége van annak, hogy őrizzük a múltunk, hőseink emlékét, tanulunk azokból és így éljük meg a jelenünket. A most kiadott, korhű kivitelezésű füzetben ezt olvashatjuk: *„elgondolkoztam, hogy a régi dicső őseinktől hogy elmaradtunk, mivé lettünk. Vajon ők mit szóltak volna most okt. 23-a előtt? De mostmár nyugodtan pihenhetnek, a vér nem válik vízzé!!!”*

(BCSM)